

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 21 september 2004 (28.9)
(OR. en)**

**10369/2/04
REV 2**

DROIPEN 24

I/A-PUNKTSNOT

från:	Ordförandeskapet
till:	Coreper/rådet
Föreg. dok. nr:	10369/1/04 REV 1 COPEN 24
Ärende:	Rapport om genomförandet av rambeslut 2001/500/RIF av den 26 juni 2001 om penningtvätt, identifiering, spårande, spärrande, beslag och förverkande av hjälpmedel till och vinning av brott

I rapporten redogörs kortfattat för genomförandet av rambeslutet om penningtvätt, identifiering, spårande, spärrande, beslag och förverkande av hjälpmedel till och vinning av brott av de femton stater som var medlemsstater före den 1 maj 2004. I rapporten föreskrivs även ett förfarande för vidare övervakning av genomförandet av rambeslutet. Förfarandet omfattar även de tio nya medlemsstaternas genomförande av instrumentet.

Den 3 december 1998 antog rådet gemensam åtgärd 98/699/RIF om penningtvätt, identifiering, spårande, spärrande, beslag och förverkande av hjälpmedel och vinning av brott.¹

Vid Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 fastslogs att insatserna för att enas om gemensamma definitioner, grunder för åtal och påföljder när det gäller nationell straffrätt i ett första skede bör koncentreras till ett begränsat antal sektorer av särskild betydelse, t.ex. ekonomisk brottslighet. Det noterades också att penningtvätt är en central del i den organiserade brottsligheten och bör utrotas varhelst den förekommer. Rådet betonade att det är fast beslutet att se till att det vidtas konkreta åtgärder för spårande, spärrande, beslag och förverkande av vinning av brott.

Europeiska rådet uppmanade medlemsstaterna att ge fullständig ömsesidig rättslig hjälp vid utredning och åtal av denna typ av brott. Det uppmanade till tillnärmning av straffrätten och förfarandena vid penningtvätt och tillade att definitionen av brottslig verksamhet som utgör förbrott till penningtvätt bör vara enhetlig och tillräckligt omfattande i alla medlemsstaterna.

Genom ratificeringen av Europarådets konvention om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott från 1990 har medlemsstaterna redan anslutit sig till principerna i konventionen.

Ett antal lagstiftningsåtgärder har införts på området, t.ex. rådets direktiv 2001/97/EG av den 4 december 2001² om ändring av rådets direktiv 91/308/EEG om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar³. I artikel 3 i direktivet från 2001 meddelas att tidsfristen för införlivande i nationell lagstiftning är den 15 juni 2003.

¹ EGT L 333, 9.12.1998, s. 1.

² EGT L 344, 28.12.2001, s. 76.

³ EGT L 166, 28.6.1991, s. 77.

Rambeslut

Rambeslutet om penningtvätt, identifiering, spårande, spärrande, beslag och förverkande av hjälpmedel till och vinning av brott antogs av rådet den 26 juni 2001.¹ Det allmänna syftet med rambeslutet var att

- ge gensvar på slutsatserna från Europeiska rådet i Tammerfors genom att i en rättsligt mer bindande form anta bestämmelserna i den gemensamma åtgärden i form av ett rambeslut (särskilt när det gäller reservationer mot 1990 års konvention, förverkande av värdet och behandling av framställningar om ömsesidig rättslig hjälp), och
- gå vidare på vissa områden i jämförelse med 1998 års gemensamma åtgärd (exempelvis genom att införa gemensamma minimiregler i fråga om påföljder).

Artikel 1 i rambeslutet ersätter artikel 1.1 i 1998 års gemensamma åtgärd. Syftet med artikeln är att begränsa medlemsstaternas reservationer med avseende på förverkande av hjälpmedel och vinning av brott (artikel 2 i 1990 års konvention) samt kriminalisering av penningtvättsbrott (artikel 6 i 1990 års konvention).

Artikel 2 i rambeslutet rör påföljder. I den anges att varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som krävs för att de brott som avses i artikel 6.1 a och 6.1 b i 1990 års konvention skall vara underkastade frihetsberövande straff, varvid det högsta straffet inte skall understiga fyra år.

Artikel 3 omfattar förverkande av värdet.

Artikel 4 gäller behandling av framställningar om ömsesidig rättslig hjälp och artikel 5 upphäver artiklarna 1 och 3, 5.1 och 8.2 i gemensam åtgärd 98/699/RIF. Artikel 6 föreskriver övervakning av i vilken utsträckning medlemsstaterna har genomfört rambeslutet.

¹ EGT L 182, 5.7.2001, s. 1.

Det bör noteras att rådet, efter det att rambeslutet trätt i kraft, har antagit ett instrument och genom antagande av en allmän riktlinje nått enighet om två andra instrument som hör samman med rambeslutet. Dessa instrument härrör från åtgärdsprogrammet för genomförande av principen om ömsesidigt erkännande av domar i brottmål, som antogs av rådet i november 2000 efter slutsatserna från Tammerfors.

Det första instrumentet är rambeslutet av den 22 juli 2003 om verkställighet i Europeiska unionen av beslut om frysning av egendom eller bevismaterial. Rambeslutet syftar till att fastställa regler för när en medlemsstat på sitt territorium skall erkänna och verkställa ett beslut om frysning som utfärdats av en rättslig myndighet i annan medlemsstat i samband med ett straffrättsligt förfarande. I rambeslutet föreskrivs att medlemsstaterna skall genomföra det före den 2 augusti 2005. Denna tidsfrist har flyttats fram till december 2004 i det uttalande om bekämpande av terrorism som antogs av Europeiska rådet den 25 mars 2004.

I december 2002 antog rådet dessutom en allmän riktlinje om utkastet till rambeslut om förverkande av vinning, hjälpmedel och egendom som härrör från brott.¹ I utkastet stärks åtgärderna i 2001 års rambeslut ytterligare och utökade möjligheter till förverkande fastställs.

I överensstämmelse med ovan nämnda uttalande om bekämpande av terrorism antog rådet slutligen den 8 juni 2004 en allmän riktlinje om utkastet till rambeslut om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande.² Utkastet syftar till att fastställa de regler enligt vilka en medlemsstat skall erkänna och på sitt territorium verkställa ett beslut om förverkande som har utfärdats av en domstol som är behörig i brottmål i en annan medlemsstat.

De båda utkasten till rambeslut väntas bli formellt antagna inom en snar framtid efter det att samtliga reservationer för parlamentsbehandling har dragits tillbaka.

¹ 5299/03 DROIPEN 3.

² 10027/04 COPEN 69.

Genomförande

I rådets rambeslut av den 26 juni 2001 anges i artikel 6 att medlemsstaterna skall anta de åtgärder som är nödvändiga för efterlevnad av rambeslutet senast den 31 december 2002. Där föreskrivs att medlemsstaterna senast den 1 mars 2003 skall förelägga rådets generalsekretariat och kommissionen texterna till de bestämmelser genom vilka deras åtaganden enligt detta rambeslut överförs till nationell lagstiftning och i förekommande fall de underrättelser som lämnats enligt artikel 40.2 i 1990 års konvention. Rådet skall senast den 31 december 2003 på grundval av denna information och en skriftlig rapport från kommissionen utvärdera i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit de nödvändiga åtgärderna för efterlevnad av detta rambeslut.

Detta dokument utgör rapporten till rådet.¹

Kommissionen överlämnade sin rapport till rådet den 5 april 2004.² Kommissionen meddelar i rapporten att inte alla medlemsstater har tillhandahållit den information som begärs enligt artikel 6.2 i rambeslutet, och pekar på att vissa bestämmelser i rambeslutet inte har genomförts eller inte till fullo genomförts av samtliga medlemsstater. Kommissionen har anmodat medlemsstaterna att säkerställa ett skyndsamt och komplett införlivande av rambeslutet och att informera den om detta omedelbart, och inte senare än den 1 september 2004, samt att inkomma med information om de åtgärder som vidtagits med avseende på texten till de rättsliga eller administrativa bestämmelser som är i kraft.

På grundval av kommissionens rapport och den information som medlemsstaterna tillhandahållit kan följande viktiga slutsatser dras:

¹ Den har upprättats i enlighet med överläggningarna i Artikel 36-kommittén den 13 september 2004 på grundval av dokument 10369/1/04 REV 1 DROIPEN 24.
² 9251/04 DROIPEN 14 + ADD 1.

Allmänna slutsatser

Även om det måste konstateras att två medlemsstater inte tillhandahållit någon information¹, har övriga medlemsstater i allmänhet uppfyllt sina skyldigheter enligt rambeslutet. Rådet bör emellertid bedöma genomförandet av instrumentet vid en senare tidpunkt, eftersom några medlemsstater fortfarande höll på att genomföra vissa bestämmelser i rambeslutet och andra medlemsstater inte har tillhandahållit tillräcklig information som kan ligga till grund för en analys.

Slutsatser om specifika bestämmelser

Artikel 1 (Reservationer mot 1990 års konvention)

Det stora flertalet medlemsstater (tolv) uppfyller kraven i artikel 1 a men tre medlemsstater måste dra tillbaka eller omformulera sina reservationer mot artikel 2 i 1990 års konvention.

Ett flertal medlemsstater (minst tio) uppfyller kraven i artikel 1 b, men fyra verkar inte uppfylla de uppsatta villkoren och en medlemsstat håller på att ändra sin nationella lagstiftning så att den till fullo överensstämmer med innehållet i rambeslutet.

Artikel 2 (Påföljder)

Elva medlemsstater uppfyller kraven i denna artikel. Fyra medlemsstater har inte tillhandahållit någon information när det gäller efterlevnad.

¹ Information har lämnats efter det att kommissionens rapport har upprättats.

Artikel 3 (Förverkande av värdet)

Förverkande av värdet är möjligt som en alternativ åtgärd i de inhemska förfarandena i elva medlemsstater och i minst nio medlemsstater när det gäller utländska framställningar. Två länder har utarbetat lagstiftning i syfte att bättre efterleva bestämmelserna i denna artikel. Det kan vara värt att notera att vissa av de villkor som tillämpas på verkställandet av externa framställningar kommer att behöva ses över, när rambeslutet om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande har antagits av rådet.

Artikel 4 (Behandling av framställningar om ömsesidig rättslig hjälp)

Även om kommissionen inte har erhållit tillräckligt med information för att kunna bedöma huruvida denna bestämmelse har genomförts specifikt¹, är skyldigheten av en sådan natur att den snarare kräver ett administrativt tillvägagångssätt än en strikt lagstiftning. Flertalet medlemsstater hävdar att ett sådant tillvägagångssätt redan tillämpas. Bestämmelsen har i stor utsträckning blivit föråldrad genom nya EU-instrument om spärrande och förverkande.

Artikel 7 (Territoriellt tillämpningsområde)

Denna bestämmelse är endast tillämplig på en medlemsstat och ingen information finns tillgänglig om att bestämmelsen har införlivats.

¹ I den franska versionen "mise en oeuvre".

Fortsatta överläggningar

Rådet uppmanas att

- a) notera den rapport som kommissionen utarbetat,
- b) notera ovanstående slutsatser,
- c) notera det faktum att vissa medlemsstater inkommit med ytterligare information till kommissionen efter det att rapporten utarbetats,
- d) uppmana
 - = de medlemsstater som ännu inte uppfyller kraven i rambeslutet fullt ut att göra det så snart som möjligt samt lämna information om gjorda framsteg,
 - = de berörda medlemsstaterna att tillhandahålla ytterligare information såsom begärdes i kommissionens rapport,
 - = de (...) nya medlemsstaterna att tillhandahålla information om deras genomförande av rambeslutet.
- e) besluta att den information som avses i punkt d skall överlämnas till rådet och kommissionen senast den 31 december 2004 och att ytterligare en rapport om genomförandet av rambeslutet, upprättad på grundval av informationen i c och d samt ytterligare en rapport från kommissionen, skall föreläggas rådet senast den 30 juni 2005.